

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Ing. J. K.**, proti povinnej **JUDr. A. G.**, zastúpenej JUDr. A. Á., advokátkou v N., , o **vymoženie 35 185,55 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 6 Er 2040/2003, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. decembra 2009, sp.zn. 5 CoE 67/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. decembra 2009, sp.zn. 5 CoE 67/2009 **z a s t a v u j e**.

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov uznesením z 24. októbra 2005, č.k. 6 Er 2040/2003-43 námietkam povinnej proti exekúcii vyhovel. S poukazom na ustanovenie § 50 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/, e/ a f/ zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní dospel k záveru, že vzhľadom na čiastočné plnenie oprávnenému v prebiehajúcom konkurznom konaní v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami nie je prípustné vykonávať exekúciu z dôvodu, že ide o pohľadávku proti podstate, ktorú možno uspokojiť v prebiehajúcom konkurznom konaní.

Krajský súd v Prešove na odvolanie oprávneného uznesením zo 14. februára 2006, sp.zn. 3 CoE 80/2005 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a námietky povinnej proti exekúcii zamietol. Mal za to, že nie je možné súčasne poskytovať spravodlivú súdnu ochranu účastníkovi konania a zároveň striktnie vykladať ustanovenie § 14 Zákona o konkurze a vyrovnaní v znení pred novelou. Odôvodnenie súdu prvého stupňa v tom, že ohľadom

nároku oprávneného nie je prípustné vykonávať exekúciu z dôvodu, že ide o pohľadávku proti podstate, ktorú možno uspokojiť v prebiehajúcom konkurznom konaní, nepovažoval za presné, určité a správne. Poukázal na to, že je potrebné rozlišovať dva právne režimy exekučných vecí, a to exekučné konania začaté po novele účinnej od 1. augusta 2000 a na exekučné konania začaté v predchádzajúcom období. Dospel k záveru, že ak sa podľa ustálenej súdnej praxe môžu dokončiť exekučné konania po schválení príklepu, potom možno kedykoľvek uspokojiť pohľadávky v rámci konkurzu, a teda aj po začatí exekúcie, ak súd prvého stupňa vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Konštatoval, že čiastočné plnenie oprávnenému v prebiehajúcom konkurznom konaní bolo už realizované, ale až po začatí exekúcie v danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie povinnej rozsudkom z 25. apríla 2007, sp.zn. 1 Cdo 116/2006 uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Mal za to, že na majetok patriaci do konkurznej podstaty nemožno vykonávať exekúciu ani pre pohľadávku proti podstate, ktorá vznikla uložením povinnosti správcovi konkurznej podstaty konaní začatom po vyhlásení konkurzu.

Krajský súd v Prešove, potom, ako mu bola vec vrátená na ďalšie konanie, uznesením z 15. decembra 2009, sp.zn. 5 CoE 67/2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade ohľadom nároku oprávneného nie je prípustné vykonávať exekúciu, keďže ide o pohľadávku proti podstate, ktorú možno uspokojiť v prebiehajúcom konkurzom konaní.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie povinná, ktorá navrhla uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala, že odvolací súd pochybil, keď nepostupoval v zmysle výroku o trovách konania uvedeného v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a nerozhodol o trovách pôvodného a dovolacieho konania. Taktiež namietala, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nebol dostatočne zistený skutkový stav.

Oprávnený návrhol dovolanie povinnej ako neprípustné odmietnuť.

Podaním z 24. októbra 2010, doručeným súdu prvého stupňa 27. októbra 2010 (č.l. 130 spisu) vzala povinná svoje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu v celom rozsahu späť.

Podľa § 243b ods. 5 veta druhá O.s.p., ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

So zreteľom na uvedený, právne účinný dispozitívny úkon účastníčky konania, ktorým vzala dovolanie späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o dovolaní zastavil podľa § 243b ods. 5 veta druhá O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. Povinná z procesného hľadiska zaviniła zastavenie dovolacieho konania, ak na základe vlastného rozhodnutia, využijúc svoje dispozičné právo, sa rozhodla vziať podané dovolanie v celom rozsahu späť, preto jej vznikla povinnosť nahradiť oprávnenému trovy dovolacieho konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 2. mája 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová